

вны съ себе си во вѣки вѣковъ. Когато умира-
ратъ истинни христіани, ако и да гніе тѣло-
то имъ, душа-та имъ тозчасъ отива при Иису-
са; и това е много по добро отъ колкото е
да стоѣтъ тукъ на землѣ-тѣ. Споредъ Свято-
то Писаніе небе-то е много блаженно мѣсто.

То ни казува, че болѣсть, скърбъ, и смърть
не ся качватъ тамо; че грижи, страхове, и
мѣки тамъ не ся усѣщатъ; че сиромашія, ли-
шеніе, и неблагоклонность тамъ сѣ непозна-
ты. Тѣлеса-та, които ще възкрѣснатъ отъ
гробъ-тѣ, ще сѣ нетленны, и не ще усѣ-
щатъ вече нито болѣсть, нито уморяваніе ни-
то разваленіе. Които пристигатъ въ онова бла-
женно мѣсто, не ще ослабнатъ отъ старость,
защото тамъ никога не остарѣватъ; и смърть-
та не ще грабне онѣзи, които имъ сѣ драги,
защото смърть-та сама ще ся унищожи. И
още по добро е, че тамъ грѣхъ-тѣ нѣма мѣ-
сто, но сички-тѣ сѣрдца ще сѣ пълны съ свя-
тѣ любовь къмъ Бога, и къмъ единъ другъ.
Сякой ще е пріятель на сички-тѣ други,
и ще ся радува на блаженство-то имъ,
и Богъ самъ ще живѣе между тѣхъ. Тамъ
ще сѣ сички-тѣ добри чловѣцы отъ
прѣминалы-тѣ вѣкове — мѣченицы-тѣ, апосто-
ли-тѣ, пророцы-тѣ и прочая. Благочестиви-
тѣ тамъ ще срѣщатъ ангелы-тѣ и архангелы-
тѣ, и най добро отъ сичко друго тѣ ще ви-
дѣтъ Иисуса въ прѣславно-то му чловѣче-
ско тѣло, ще видѣтъ лице-то му, и вѣчно ще